

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2491/2024
21.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владан Костић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства здравља РС, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1514/24 од 05.06.2024. године, у седници већа одржаној 21.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1514/24 од 05.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 439/23 од 21.03.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиљи, на име дуга по решењу Основног суда у Врању И.И. 2794/17 од 12.05.2017. године и закључку јавног извршитеља Александра Николића И.И. 2176/17 од 17.5.2017. године, исплати трошкове превоза за долазак на рад и одлазак са рада за период од априла 2013. године закључно са новембром 2014. године, у појединачно опредељеним месечним износима, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и трошкове парничног поступка у предмету Основног суда у Врању П1 936/16 у износу од 25.350,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.09.2023. године до коначне исплате, трошкове извршног поступка у предмету Основног суда у Врању И.И. 2794/17 у износу од 6.989,00 динара и трошкове извршног поступка насталих у поступку пред јавним извршитељем у износу од 10.468,80 динара, све у року од 8 дана од дана пријема отправке пресуде. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи, на име трошкова парничног поступка исплати износ од 58.860,00 динара у року од 8 дана од пријема пресуде, са законском затезном каматом на износ од 49.500,00 динара од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1514/24 од 05.06.2024. године одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врању П1 439/23 од 21.03.2024. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи сагласно одредби члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП је прописано да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредном правном леку, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. тог члана, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Посебан пропис је Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, бр. 55/14). Према одредбама тог закона, заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 2). Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4). Функцију Државног правобранилаштва обављају Државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6) Правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца (члан 30).

Закон о адвокатури („Службени гласник РС“, бр. 31/2011 и 24/2012) не познаје појам самостални саветник као што то предвиђа Закон о правобранилаштву, већ адвокатског приправника који може да замењује адвоката, али у складу са законом. Закон који се мора узети као основни у конкретном случају је управо Закон о парничном поступку, односно раније цитирана одредба о томе да странку у поступку по ванредним правним лековима заступа адвокат. По члану 88. став 3. ЗПП пуномоћника који је адвокат може да замењује његов адвокатски приправник, осим у поступку по правним лековима.

Из изложеног следи да само адвокат може изјавити ревизију и да овлашћење за њено подношење може пренети само на другог адвоката. С обзиром на то да је у поступку по ревизији Државно правобранилаштво овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који врше функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

Према сајту Државног правобранилаштва www.dpb.gov.rs на челу Одељења у Лесковцу налази се руководилац са статусом заменика државног правобраниоца, Саша Станојевић.

У конкретном случају ревизија није изјављена од стране означеног заменика Државног правобраниоца Саше Станојевића, већ лица које се потписало својеручно и означило да то чини за заменика Државног правобраниоца, па ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић